

Arrest

nr. 80 892 van 9 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 3 november 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van 10 oktober 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VALCKE, die loco advocaat P. STAELENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 6 december 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende op 7 december 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 maart 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest van 2 september 2011 (RvV 2 september 2011, nr. 66 133).

1.3. Verzoeker diende op 5 oktober 2011 een tweede asielaanvraag in.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 10 oktober 2011 een beslissing van weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke als volgt is gemotiveerd:

"(...)

Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten S, I. (...)

geboren te (...)

en van nationaliteit te zijn : Gambia

die een asielaanvraag heeft ingediend op 05.10.2011 (2)

Overwegende dat betrokkene op 07.12.2010 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; hem op 25.03.2011 echter zowel de vluchtelingenstatus, als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS); de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 06.09.2011 de beslissing van het CGVS bevestigde; betrokkene op 05.10.2011 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet naar zijn land van herkomst is teruggekeerd; betrokkene een fax van een vorige partner alsook een brief van zijn huidige partner voorlegt; er dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten een gesolliciteerd karakter vertonen; betrokkene 3 kleurenfoto's naar voren brengt met zijn huidige partner; er dient te worden opgemerkt dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een twee personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap; betrokkene bovendien op een derde foto expliciet niet in beeld wordt gebracht; betrokkene met het voorleggen van dergelijke foto's niet in staat is een vervolging zoals voorzien in de Conventie van Geneve aan te tonen; betrokkene expliciet verklaart niet te weten of er een arrestatiebevel is uitgevaardigd tegen hem; betrokkene verklaart dat betrokkene tijdens zijn eerste interview de tolk niet goed begreep; uit het administratieve dossier blijkt helemaal niet dat verzoeker problemen heeft gekend tijdens zijn interviews. Zijn verklaringen werden hem bij de DVZ op het einde van het interview voorgelezen en hij ondertekende deze voor akkoord waarmee hij bevestigde dat het gehoorverslag overeenstemt met de verklaringen die hij heeft afgelegd. Ook bij het CGVS maakt verzoeker geen gebruik van de mogelijkheid om opmerkingen te geven daar waar bij de aanvang van het gehoor steeds wordt aangegeven welke de rol is van de tolk, de advocaat, en betrokkene zelf die eventuele problemen dient te melden; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag bijgevolg geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker formuleert zijn grief als volgt:

“Schending art. 51/8 Vreemdelingenwet

11.1. Art. 51/8 Vreemdelingenwet luidt:

“(…)”

11.2. In de bestreden beslissing valt te lezen:

“(…)”

De documenten waar de verwerende partij naar verwijst zijn de volgende:

Een fax van M.(...), een ex-partner van de verzoekende partij, die thans in Italië verblijft

Een brief van O.(...) C.(...), de huidige partner van de verzoekende partij, vergezeld van een kopie van de identiteitskaart van deze persoon

- Drie kleurenfoto's waarop de verzoekende partij samen met haar huidige partner staat afgebeeld.

11.3. De eerste asielaanvraag van de verzoekende partij werd geweigerd, daar noch het CGVS, noch Uw Raad er van overtuigd was dat de verzoekende partij homoseksueel was.

Bij haar tweede asielverzoek kwam het er voor de verzoekende partij met andere woorden op neer dat zij de nodige bewijzen diende te leveren van haar homoseksuele geaardheid. De seksuele geaardheid van een persoon is niet iets wat wetenschappelijk kan worden vastgesteld. De verzoekende partij diende dus bewijzen uit haar persoonlijke leven te vinden, waaruit voor derden, in casu de verwerende partij, duidelijk blijkt dat zij homoseksueel is.

De enige denkbare bewijzen in dergelijk geval zijn getuigenissen/verklaringen van derden die reeds met haar in contact hebben gestaan en beelden die getuigen van de geaardheid van de verzoekende partij.

Bijna onvermijdelijk hebben dergelijke bewijzen een gesolliciteerd karakter. Hoe kan een objectief stuk, dat niet door de verzoekende partij of personen uit haar intieme kring is opgesteld, immers bewijs leveren van haar geaardheid?

11.4. De eerste twee stukken die door de verzoekende partij worden voorgelegd, de fax van M.(...), haar ex-partner en de brief van O.(...) C.(...), haar huidige partner verduidelijken dat zij een homoseksuele relatie met deze personen had/heeft.

Aangezien de verzoekende partij ook beseft dat deze stukken geenszins een sluitend bewijs leveren van haar geaardheid, legde ze tevens met toestemming van haar partner de Heer C.(...), enkele zeer intieme foto's voor.

Op deze foto's ziet men de verzoekende partij en de Heer C.(...) in enkele niets aan de verbeelding overlatende poses.

De meest in het oog springende foto is deze waarop de Heer C.(...) fellatio uitvoert bij de verzoekende partij (stuk 3). Deze foto schetst een zeer duidelijk beeld van de homoseksuele geaardheid van de verzoekende partij. Slechts zeer weinig niet-homoseksuele mannen zouden immers dergelijke handeling willen laten plegen en al zeker geen man afkomstig uit een moslimland zoals Gambia.

Uiteraard is, en kan, een foto nooit een absolute bewijswaarde hebben, dit is in het kader van de ingeroepen asielmotieven (cf. s.) onmogelijk en wordt ook niet vereist door artikel 51/8 Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij meent wel dat deze foto's — tezamen met een verklaring van diegene die op de foto figureert — een ernstige aanwizing is van de seksuele geaardheid van verzoekende partij, seksuele geaardheid die i.c. een gegronde vrees voor terugkeer naar Gambië verantwoordt.

De verwerende partij beweert verder dat op deze foto de verzoekende partij expliciet niet in beeld wordt gebracht. Hiermee hoogst waarschijnlijk insinuerend dat de seksuele partner van de Heer C.(...) op deze foto niet de verzoekende partij is. Bestudeert men echter de foto van naderbij, dan blijkt duidelijk dat de Heer C.(...) de foto zelf heeft getrokken en dat de bedoeling van de foto was om de daad van fellatio zo goed en zo centraal mogelijk in beeld te brengen. In de gegronde veronderstelling dat de verzoekende partij en de Heer C.(...) met z'n tweeën waren op het ogenblik van het trekken van de foto, zou het voor de Heer C.(...) bovendien onmogelijk zijn geweest om het gezicht van zichzelf, dat van de verzoekende partij én de fellatio op één foto te krijgen.

11.5. Verwerende partij stelt dat de foto's die door de verzoekende partij worden voorgelegd niet in staat zijn om een vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève aan te tonen. Deze foto's op zich tonen inderdaad geen vervolging aan, maar leveren wel een zeer sterk bewijs, minstens een ernstige aanwijzing, van de homoseksuele geaardheid van de verzoekende partij.

De verzoekende partij is afkomstig uit Gambia, een moslimland waar homoseksualiteit strafbaar en sociaal compleet onaanvaardbaar is. De Gambiaanse president Yahya JAMMEH voert een repressief beleid tegenover homoseksualiteit en verklaarde in 2008 dat hij elke homoseksueel zou laten onthoofden. Hoewel het niet zover is gekomen, is het voor homoseksuelen uitermate gevaarlijk om in

Gambia te wonen of te verblijven. Zij worden immers door de overheid actief vervolgd en uitgesloten van het publieke leven.

Homoseksualiteit staat in het Gambiaanse strafwetboek van 1965 in artikel 144 ingeschreven als een strafbare daad. Ook door de bevolking wordt homoseksualiteit geenszins aanvaard. Binnen deze context zijn de door verzoekende partij voorgelegde foto's wel degelijk in staat om een vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève aan te tonen. Indien zij immers bewijzen dat de verzoekende partij homoseksueel is, wat ze dan ook doen, is tevens aangetoond dat de verzoekende partij gevaar loopt om te worden vervolgd. Zoals hierboven uiteengezet zijn homoseksuelen immers vogelvrij in Gambia.

11.6. Door te beslissen dat de asielaanvraag van de verzoekende partij niet in overweging wordt genomen, heeft de verwerende partij artikel 51/8 Vreemdelingenwet geschonden.

De nieuwe stukken die door de verzoekende partij werden voorgelegd, met nadruk op de intieme foto's, vormen een sterk bewijs, minstens ernstige aanwijzing van haar homoseksuele geaardheid. Wanneer de verwerende partij vervolgens besluit om de asielaanvraag niet in overweging te nemen schendt zij artikel 51/8 Vreemdelingenwet.

De intieme foto's alsmede de begeleidende brieven, waarvan minstens 1 (gezien origineel) de authenticiteit onmogelijk kan betwist worden, maken dan ook een nieuw bewijs (minstens ernstige aanwijzing) uit van een vroegere situatie, zijnde de homoseksuele geaardheid van de verzoekende partij en zijn dan ook zeker nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 Vreemdelingenwet.

De onontvankelijkheidsexceptie (niet in overwegingname) wegens een zogenaamd gebrek aan nieuwe elementen kan dan ook niet weerhouden worden. Ter zake kan verwezen worden naar arrest nr. 97954 van de Raad van State d.d. 25 juli 2001

De nieuwe stukken hebben immers tot gevolg dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 Vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 Vreemdelingenwet."

3.2. Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende :

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

De bevoegdheid die artikel 51/8 van de vreemdelingenwet de Dienst Vreemdelingenzaken toekent, is louter beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van voornoemde wet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn: dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn: dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet,
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris is in het raam van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet aldus beperkt tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris/minister zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Nadruk dient te worden gelegd op het feit dat deze nieuwe gegevens betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nr. 143.020; RvS 13 april 2005, nr. 143.021). Het begrip "*nieuwe gegevens*" heeft bijgevolg niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163.610).

3.3. *In casu* oordeelde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat verzoeker geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet heeft aangebracht zodat de asielaanvraag niet in aanmerking werd genomen.

3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij zijn tweede asielaanvraag een originele fax van 23 september 2011 van M., zijn partner in Gambia voorlegde, een originele brief van O.C. van 1 oktober 2011, zijn huidige partner in België met een kopie van diens identiteitskaart en 3 kleurenfoto's van verzoeker met zijn Belgische partner. Ter gelegenheid van zijn gehoor op 10 oktober 2011 naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag verklaarde verzoeker dat hij momenteel geen contact meer heeft met iemand uit Gambia. Op der vraag of hij nog relevante originele documenten kan laten opsturen, antwoordde verzoeker: *"Ik weet het niet. Ik weet niet of er een arrestatiebevel voor mij is uitgevaardigd in Gambia"*. Verzoeker voegde het volgende toe: *"Tijdens mijn eerst interview verstond ik de tolk niet goed. Het was in mijn moedertaal Mandinko, maar toch verstond ik hem niet goed. Ik geef toe dat het voor mij zeer vreemd was om openlijk te spreken over mijn sexualiteit. Ik vond het erg moeilijk om daar zeer rechtuit over te spreken. Ik heb nu begrepen dat ik dat beter wel had gedaan want nu heb ik negatief gekregen. Bovendien spreek ik een beetje Italiaans. Dat heb ik geleerd van mijn vriend M.(...) omdat hij regelmatig naar Gambia kwam"*.

3.5. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de fax en de brief gesteld dat deze een gesolliciteerd karakter vertonen. Over de foto's staat in de beslissing vermeld dat deze enkel zijn wat ze zijn aangezien het foto's zijn van twee personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap en betrokkene op de derde foto expliciet niet in beeld wordt gebracht waardoor met het voorleggen van dergelijke foto's geen vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag kan worden bewezen. Aangaande de door verzoeker aangehaalde problemen met de tolk tijdens zijn eerste interview, wordt in de beslissing gesteld dat deze niet ondersteund worden door het administratief dossier en hij zijn verklaringen voor akkoord heeft ondertekend. Daarnaast wordt gewezen op de mogelijkheid die bestond om daar bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het Commissariaat-generaal een opmerking over te maken, wat verzoeker niet heeft gedaan.

3.6. De Raad wijst erop dat artikel 51/8 van de vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek -een onderzoek ten gronde- te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "*ernstige aanwijzingen*" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een "*ernstige aanwijzing*" inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De mogelijkheid tot het *prima facie* beoordelen van de nieuw aangebrachte gegevens moet worden beschouwd in het licht van de doelstelling van het destijds

in de vreemdelingenwet ingevoegde (oud) artikel 50, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet (huidig artikel 51/8), met name het bereiken van een evenwicht tussen een snelle procedure die erop gericht is vreemdelingen die zich kennelijk ten onrechte vluchteling verklaren snel te weren, enerzijds, en de zorg om asielzoekers toch een voldoende rechtsbescherming te bieden anderzijds (Arbitragehof 14 juli 1994, nr. 61/94, overw. B.5.6). In die optiek is de bevoegdheid van de verwerende partij begrensd tot de beoordeling dat het nieuwe gegeven kennelijk niet van aard is om te besluiten dat er ernstige aanwijzingen kunnen zijn zoals hiervoor bedoeld. De gemachtigde van de staatssecretaris kon derhalve rechtsgeldig besluiten dat de verklaringen van M. en O.C., de beweerde vorige en de huidige partner van verzoeker een gesolliciteerd karakter vertonen, wat door verzoeker trouwens uitdrukkelijk wordt bevestigd. Volgens hem hebben bewijzen met betrekking tot de homoseksuele geaardheid bijna onvermijdelijk een gesolliciteerd karakter, maar verzoeker is van mening dat de combinatie van de verklaring van O.C. tezamen met de foto's wel degelijk een ernstige aanwijzing vormen voor zijn seksuele geaardheid. Met betrekking tot de foto's werd echter in de beslissing terecht gesteld dat *“deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een twee personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap; betrokkene bovendien op een derde foto expliciet niet in beeld wordt gebracht; betrokkene met het voorleggen van dergelijke foto's niet in staat is een vervolging zoals voorzien in de Conventie van Geneve aan te tonen”*. Met zijn verklaring dat het onmogelijk was om zowel verzoeker als zijn partner en de ‘fellatio’ gelijktijdig in beeld te brengen, weerlegt verzoeker de vaststelling niet dat hijzelf niet in beeld wordt gebracht. Ook met zijn bewering dat slechts zeer weinig niet-homoseksuele mannen dergelijke handelingen zouden willen laten plegen en met zijn betoog over de vervolging van homoseksuelen in Gambia slaagt verzoeker er niet in aan te tonen dat de gemachtigde van de staatssecretaris een foutieve toepassing maakte van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet door te stellen dat de brieven en de foto's geen *“ernstige aanwijzing”* vormen in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris maakte een correcte toepassing van voormeld wetsartikel.

3.7. Ten slotte verheldert verzoeker niet in hoeverre de uitspraak van de Raad van State (RvS 25 juli 2001, nr. 97 954) naar aanleiding van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid *in casu* dienstig kan zijn. Er werd, in tegenstelling tot in het arrest waarnaar verzoeker verwijst, wel degelijk geantwoord op de elementen die verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag naar voor had gebracht. Verzoeker toont verder niet aan dat hij de documenten die hij als bijlage bij zijn verzoekschrift voegt, met name het reisadvies voor Gambia van de FOD Buitenlandse Zaken, artikels van BBC en van HLN van 2008 en uittreksels uit rapporten van Amnesty International en UNHCR over Gambia (Verzoekschrift, bijlagen 3-8) aan het oordeel van de gemachtigde van de staatssecretaris werden voorgelegd naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag. Daargelaten de vraag of deze documenten nuttige gegevens bevatten, kan de Raad hierop geen acht slaan, aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling immers dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2 982 (c)). Er werd geen schending aangetoond van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN